

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sk/6/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016201293
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7016201293.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Jany Hatalovej, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): A. J. Ž., trvale bytom Y. XX, XXX XX F., právne zastúpený: JUDr. Jaroslav Bódiš, advokát, so sídlom Humenská 18, 040 11 Košice, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29 augusta 8, 813 63 Bratislava, o správnej žalobe v sociálnych veciach, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Sa/40/2016 zo dňa 24. marca 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 28.10.2016 č. XXX XXX XXXX X (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredia zo dňa 01.06.2016 č. XXX XXX XXXX X (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým táto ako prvostupňový správny orgán zamietla žiadosť sťažovateľa o priznanie starobného dôchodku ku dňu XX.XX.XXXX podľa § 65 ods. 1 a § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení účinnom pre prejednávajúcu právnu vec (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“), § 21 ods. 1 a § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 100/1988 Zb.“) a podľa čl. 52 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia z dôvodu, že sťažovateľ nesplnil ani jednu z podmienok nároku na starobný dôchodok s tým, že mu vznikne nárok na starobný dôchodok až dovŕšením 62. roku veku.

2. Na základe podaného opravného prostriedku, ktorý žalovaný posúdil ako odvolanie, tento pristúpil k preskúmaniu prvostupňového rozhodnutia. V dôvodoch svojho rozhodnutia žalovaný argumentoval

najmä tým, že podľa potvrdenia nositeľa poistenia Českej republiky vo formulári E 205 CZ zo dňa 10. mája 2016 získal sťažovateľ v I. pracovnej kategórii 12 rokov a 216 dní. Vzhľadom na to, že dobu získanú pred 01.01.1993, hodnotí Česká správa sociálneho zabezpečenia, iba táto je oprávnená potvrdzovať ju, ako aj jej zaradenie do pracovných kategórií. Z uvedeného dôvodu je prvostupňový správny orgán povinný zhodnotiť dobu poistenia a zaradenie doby do pracovných kategórií tak, ako bola potvrdená.

3. K nezhodnoteniu doby štúdia od 16. augusta 1975 do 28. júna 1979 v I. kategórii funkcií uviedol, že žiaci 1. a 2. ročníka vojenskej strednej odbornej školy (ďalej len „VSOŠ“) sa štúdiom pripravovali na službu vojaka z povolania a neboli vojakmi v činnnej službe. Vojenskú základnú službu vykonávali počas štúdia v 3. a 4. ročníku VSOŠ. Žiaci 1. až 4. ročníka vojenského gymnázia (ďalej len „VG“) sa štúdiom pripravovali na štúdium na vysokých vojenských školách. Počas štúdia žiaci vojenského gymnázia neboli vojakmi v činnnej službe, t. j. nevykonávali ani základnú (náhradnú) vojenskú službu. Prijatím žiaka na štúdium na VSOŠ alebo na VG po skončení povinnej školskej dochádzky týmto žiakom v roku, v ktorom dovŕšili 17. rok veku, branná povinnosť vznikla podľa Branného zákona. Neboli však povolaní na výkon základnej (náhradnej) vojenskej služby. Vykazovanie doby základnej (náhradnej) služby poslucháčov a žiakov vojenských škôl z radov občianskej mládeže bolo upravené v prílohe 3 smernice. Pri štúdiu na VSOŠ sa výkon základnej vojenskej služby evidoval 24 mesiacov odo dňa vyradenia žiakov zo VSOŠ, t. j. výkon základnej služby trval počas štúdia v 3. a 4. ročníku VSOŠ. Žiaci študujúci na VG základnú vojenskú službu vykonávali až odo dňa nástupu na štúdium na vojenskú vysokú školu.

4. Štúdium po skončení povinnej školskej dochádzky sa v súlade so smernicou u žiakov vojenských škôl (VSOŠ a VG) vykazovalo ako doba štúdia v I. a II. časti výkazu so zaradením tejto doby do III. pracovnej kategórie.

5. Žiaci VSOŠ vojenskú základnú službu vykonávali počas štúdia v 3. a 4. ročníku. Žiaci VG vojenskú základnú službu vykonávali až odo dňa nástupu na štúdium na vojenských vysokých školách, a to v 1. a 2. ročníku tohto štúdia. Štúdium v 1. a 2. ročníku VSOŠ, ale ani štúdium na VG nie je možné považovať za ostatnú vojenskú službu podľa § 132 ods. 1 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov. Činnosť, ktorú títo žiaci vykonávali pred nástupom na základnú vojenskú službu, nebola výkonom vojenskej služby. Do vojenskej činnnej služby mohol byť zaradený iba ten, kto dosiahol vek 18. rokov. Podľa prílohy 3 smernice „poslucháči (žiaci) vojenských škôl do dovŕšenia veku 17 rokov boli vo vojenských školách vedení ako chovanci a doba štúdia sa im započítava do nástupu vojenskej činnnej služby ako doba potrebná k príprave na povolanie po skončení povinnej školskej dochádzky (§ 10 ods. 1 písm. d) zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov), t. j. v III. pracovnej kategórii.“

6. Z potvrdenia Federálneho ministerstva obrany o dĺžke výkonu vojenskej činnnej služby zo dňa 28. februára 1992 a potvrdenia Ministerstva obrany Českej republiky č. j. XXXXXX/XXXX/OSZ-2015 zo dňa 28. decembra 2015 vyplýva, že sťažovateľ vykonával vojenskú činnnú službu od 1. augusta 1979 do 29. februára 1992, t. j. celkom 12 rokov a 7 mesiacov. Služba bola zaradená do I. kategórie funkcií.

7. Žalovaný zároveň poukázal na to, že Sociálna poisťovňa nie je oprávnená zaraďovať zamestnania do pracovných kategórií, ale toto oprávnenie patrilo do pôsobnosti zamestnávateľov na základe rezortných zoznamov.

8. Ustanovenie § 168 vyhlášky č. 149/1988 Zb. (doba vojenskej činnnej služby vykonávanej pred prijatím do služobného pomeru vojaka z povolania sa započítava v tej kategórii funkcií, do ktorej bol vojak z povolania prvý raz ustanovený) nie je možné aplikovať v prípade sťažovateľa, nakoľko tento v období od 16. augusta 1975 do 28. júna 1979 nevykonával vojenskú činnnú službu.

9. Obdobie od 5. decembra 1990 do 29. mája 1991 (175 dní) nebolo možné zhodnotiť dvojnásobne v I. pracovnej kategórii, nakoľko zák. č. 461/2003 Z.z. neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by to umožňovalo. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj potvrdenie Ministerstva obrany Slovenskej republiky č.

SEEK-51-106/2016 zo dňa 4. marca 2016, podľa ktorého sa toto obdobie započítava v počte odslúžených dní, nie dvojnásobkom počtu odslúžených dní.

10. Podľa rozkazu ministra národnej obrany ČSSR č. 1/1976 zo dňa 4. januára 1976 bolo možné zhodnotiť dobu služby (dobu výkonu funkcií špeciálnej povahy alebo mimoriadneho stupňa nebezpečnosti) dvojnásobne na účely dôchodkového zabezpečenia, ale túto umožňoval zhodnotiť len na účely splnenia podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 122 ods. 2 písm. a) zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj z dôvodu, že nárok sťažovateľa sa neposudzuje podľa zákona č. 121/1975 Zb., nie je možné predložený dôkaz použiť. Predmetné obdobie od 5. decembra 1990 do 29. mája 1991 zhodnotené v I. pracovnej kategórii, na základe potvrdenia nositeľa poistenia Českej republiky zo dňa 11. mája 2016, čo vyplýva aj z osobného listu dôchodkového poistenia.

11. Sťažovateľ nespĺnil podmienku vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 21 zák. č. 100/1988 Zb., ani podmienku podľa § 174 ods. 1 a ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb., nakoľko služba zaradená do I. pracovnej kategórie netrvala k 31. decembru 1999.

12. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 10Sd/216/2013 zo dňa 6. júna 2014, na ktorý sťažovateľ poukazoval sa týka konkrétneho individuálneho prípadu, teda v danom prípade nemôžeme hovoriť o zovšeobecnenom právnom názore súdu.

13. Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10So/15/2014 zo dňa 15. apríla 2015 nevyplýva aplikácia § 174 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. obsahujúceho podmienku pre zníženie dôchodkového veku poistenca, t. j. trvanie zamestnania v I. a II. pracovnej kategórii ku dňu 31. decembru 1999.

14. Ako obdobie dôchodkového poistenia nebola sťažovateľovi zhodnotená doba evidencie nezamestnaných od 29. októbra 2001 do 30. novembra 2002 bez vyplácania podpory v nezamestnanosti z dôvodu, že do zamestnania sa na dôchodkové účely podľa § 9 zákona č. 100/1988 Zb. započíta v období od 1. januára 2001 do 31. decembra 2003 len doba vyplácania podpory v nezamestnanosti (§ 169c ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 446/2000 Z. z.).

15. V podanej správnej žalobe podľa ust. § 199 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) sťažovateľ najmä uviedol, že

- aj napriek poučeniu o možnosti preskúmania rozhodnutia súdom, žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaný nedoručil súdu a vydal vo veci sťažovateľa nové rozhodnutie (preskúmané rozhodnutie) tvrdiac, že sa jedná o rozhodnutie o odvolaní;

- žiadosť o priznanie starobného dôchodku bola zamietnutá iba na základe posúdenia oznámenia nositeľa poistenia v Českej republike, ktorý konštatoval len to, čo obdržal od Ústredného vojenského archívu v Prahe;

- nesprávne uvedenie doby a kategórie je dôsledkom pracovníkov na kádrových správach, ktorí nemali dostatočné skúsenosti pri vyplňaní doby a kategórie práce v armáde. Uvedení pracovníci nezobrali do úvahy Nariadenie náčelníka generálneho štábu Čsl. ľudovej armády, 1. zástupcu ministra národnej obrany č. 11 zo dňa 2.8.1985, ktoré rieši spracovanie výkazu odpracovanej doby a kategórie, kde sa uvádza, že celá doba strávená vo vojenských školách pri príprave na službu vojaka z povolania pred prijatím do služobného pomeru vojaka z povolania alebo pred prijatím do ďalšej služby sa vykáže v celkovom súčte dôb (r. m. d.);

- služba sťažovateľa v I. kategórii funkcií mala byť 15,9452 roka a tejto mala byť započítaná aj dvojnásobná výsluha rokov v súlade s Rozkazom ministra národnej obrany č. 1/1976 zo dňa 4.1.1976, kde okruh činností zvláštnej povahy alebo zvláštneho stupňa nebezpečia sa započítava pre účely dôchodkového zabezpečenia dvojnásobne u vojakov z povolania, ktorí po stanovenú dobu vykonávali práce s otravnými látkami (sťažovateľ počas vojny v Perzskom zálive pôsobil ako príslušník čsl. protichemickej jednotky, kde počas nasadenia denne pracoval s otravnými látkami v období od 5.12.1990 do 29.5.1991);

- poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 10Sd/216/2013 zo dňa 6.6.2014, týkajúci

sa obdobnej právnej veci, ako aj na Stanovisko Najvyššieho súdu ČSSR zo dňa 10.10.1977, sp. zn.: Cpjf 46/77;

- k podmienke trvania služby v I. pracovnej kategórii k 31.decembru 1999 poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10So/15/2014 z 15.4.2015;

- v súvislosti s nesprávnym právnym názorom žalovaného ohľadne priznávania starobného dôchodku a započítavania počtu odpracovaných rokov, poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 7So/138/2011 zo dňa 15.8.2012 a Krajského súdu v Prešove pod spisovou značkou 6Sd/21/2016-56 zo dňa 14.9.2016;

- pokiaľ ide o rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn.: 10Sd/216/2013, ide o identický prípad ako u sťažovateľa.

16. Krajský súd v konaní podľa § 199 S.s.p. dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby z týchto dôvodov.

- v zmysle § 492 ods. 1 S.s.p. a § 293dp ods. 1 a ust. § 293dp ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. krajský súd od 01.07.2016 nepreskúmava neprávoplatné rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredia, ale pokiaľ odvolanie proti takémuto rozhodnutiu bolo doručené Sociálnej poisťovni, ústrediu po 01.07.2016 je potrebné považovať ho za opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne v Bratislave;

- žiaci 1. až 4. ročníka VG sa štúdiom pripravovali na štúdium na vysokých vojenských školách. Počas štúdia žiaci vojenského gymnázia neboli vojakmi v činnnej službe, t.j. nevykonávali ani základnú (náhradnú) vojenskú službu. Prijatím žiaka na štúdium na VSOŠ alebo na VG po skončení povinnej školskej dochádzky týmto žiakom v roku, v ktorom dovŕšili 17. rok veku, branná povinnosť vznikla podľa Branného zákona. Neboli však povolani na výkon základnej (náhradnej) vojenskej služby. Výkazovanie doby základnej (náhradnej) služby poslucháčov a žiakov vojenských škôl z radov občianskej mládeže bolo upravené v prílohe 3 smernice. Žiaci študujúci na VG základnú vojenskú službu vykonávali až odo dňa nástupu na štúdium na vojenskú vysokú školu, a to v 1. a 2. ročníku tohto štúdia. Štúdium po skončení povinnej školskej dochádzky sa v súlade so smernicou u žiakov vojenských škôl (VSOŠ a VG) vykazovalo ako doba štúdia v I. a II. časti výkazu so zaradením tejto doby do III. pracovnej kategórie;

- štúdium v 1. a 2. ročníku VSOŠ, ale ani štúdium na VG nie je možné považovať za ostatnú vojenskú službu podľa § 132 ods. 1 písm. b) zák. č. 100/1988 Zb. Činnosť, ktorú títo žiaci vykonávali pred nástupom na základnú vojenskú službu, nebola výkonom vojenskej služby. Do vojenskej činnnej služby mohol byť zaradený iba ten, kto dosiahol vek 18. rokov. Podľa prílohy 3 smernice „poslucháči (žiaci) vojenských škôl do dovŕšenia veku 17 rokov boli vo vojenských školách vedení ako chovanci a doba štúdia sa im započítava do nástupu vojenskej činnnej služby ako doba potrebná k príprave na povolanie po skončení povinnej školskej dochádzky (§ 10 ods. 1 písm. d) zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov), t. j. v III. pracovnej kategórii."

- podľa potvrdenia Federálneho ministerstva obrany o dĺžke výkonu vojenskej činnnej služby zo dňa 28.02.1992 a potvrdenia Ministerstva obrany Českej republiky č.j. XXXXXX/XXXX/OSZ-2015 zo dňa 28.12.2015 sťažovateľ vykonával vojenskú činnnú službu od 01.08.1979 do 29.02.1992, t.j. celkom 12 rokov a 7 mesiacov v I. kategórii funkcií;

- žalovaný nie je oprávnený zaraďovať zamestnania do pracovných kategórií, ale toto oprávnenie patrilo do pôsobnosti zamestnávateľov na základe rezortných zoznamov;

- zákon neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by umožňovalo hodnotiť určité obdobie dvakrát. Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj potvrdenie Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. SEEK-51-106/2016 zo dňa 04.03.2016, v ktorom je výslovne uvedené, že u sťažovateľa ide o obdobie, ktoré sa započítava v počte odslužených dní, nie v dvojnásobnom počte odslužených dní. Podľa Rozkazu ministra národnej obrany ČSSR č. 1/1976 zo dňa 04.01.1976 bolo možné zhodnotiť dobu služby (dobu výkonu funkcií špeciálnej povahy alebo mimoriadneho stupňa nebezpečnosti) dvojnásobne na účely dôchodkového zabezpečenia, ale túto umožňoval zhodnotiť len na účely splnenia podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 122 ods. 2 písm. a) zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení, pričom nárok sťažovateľa sa podľa tohto zákona neposudzoval;

- vzhľadom na to, že sťažovateľ nezískal najmenej 20 rokov zamestnania zaradeného do I. pracovnej kategórie v zmysle § 21 ods. 1 písm. c) zák. č. 100/1988 Zb. a zároveň nespĺnil ani podmienku trvania

služby zaradenej do I. pracovnej kategórie k 31.12.1999 podľa § 174 zák. č. 100/1988 Zb., nevznikol mu nárok na znížený dôchodkový vek;

- rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Sd/216/2013 zo dňa 06.06.2014 sa týka konkrétneho individuálneho prípadu, teda v danom prípade nemôžeme hovoriť o zovšeobecnenom právnom názore súdu;

- z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10So/15/2014 zo dňa 15. apríla 2015 nevyplýva aplikácia § 174 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. obsahujúceho podmienku pre zníženie dôchodkového veku poistenca, t. j. trvanie zamestnania v I. a II. pracovnej kategórii ku dňu 31. decembru 1999;

- rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7So/138/2011 zo dňa 15.08.2012 sa týka poistenca nachádzajúceho sa v inej skutkovej a právnej situácii, preto ho nie je možné aplikovať v prípade sťažovateľa.

17. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) S.s.p., v ktorej najmä uviedol, že

- pokiaľ žalovaný predkladal k svojim podaniam aj prílohy, potom pokiaľ krajský súd tieto sťažovateľovi nedoručil, porušil jeho právo na spravodlivý proces;

- podľa žaloby zo dňa 30.06.2016 a podacieho lístka je evidentné, že pôvodná žaloba bola podaná podľa platnej právnej úpravy (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov-ďalej len „O.s.p.“) do 30.6.2016 a teda žalovaný mal žalobu doručiť krajskému súdu. Argumentoval aj tým, že konanie je začaté, okrem iného, dňom, kedy žalobca podal žalobu na doručenie na pošte. Zák. č. 461/2003 Z.z., nie je nadradený S.s.p. ani O.s.p. a v prípade kolízie právnych úprav, nemôže byť táto na ujmu sťažovateľa;

- bolo povinnosťou krajského súdu presne, jednoznačne a nezameniteľne špecifikovať právny predpis (v danom prípade krajský súd poukazoval na „prílohu 3 smernice“), o ktorý sa súd opieral pri vyslovení záveru, že „Počas štúdia žiaci vojenského gymnázia neboli vojakmi v činnej službe, t.j. nevykonávali ani základnú (náhradnú) vojenskú službu“;

- sťažovateľ nikde v platnej právnej úprave v čase, keď bol žiakom vojenskej školy do dovŕšenia 17 rokov veku, nie je zakotvený termín chovanci (tento termín používa najmä trestná úprava v zákone č. 140/1961 Zb.)

- podľa predloženého dôkazu- prílohy č. 2 k Nariadeniu náčelníka generálneho štábu Čs. ľudovej armády l. zástupcu ministra národnej obrany č. 11/1985 zo dňa 2.8.1985, str. 19 bod 3 sa službou pre účely vedenia výkazov rozumie činná služba v ozbrojených silách a bezpečnostných zboroch ČSSR počínajúc 9.5.1945 v akomkoľvek brannom pomere. V zmysle bodu 7 druhy, doby a kategorizácia služby, uvedené v tejto prílohe musia byť uvedené v osobných dokladoch a doložené záznamom z vojenskej knižky, z výkazov o prospechu z vojenskej školy, z rozsudkov súdov;

- z vojenskej knižky vyplýva, že sa jednalo o priebeh vojenskej činnej služby aj počas štúdia na VG Banská Bystrica v období 26.8.1975 - 28.6.1979;

- všetci žiaci VG Banská Bystrica podliehali veliteľskej právomoci určených veliteľov, pričom absolvovali taktiež brannú prípravu vrátane prípravy so zbraňou;

- poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.9.2016 sp. zn. 6Sd/21/2016 (str. 7), rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7So/138/2011, ktoré krajský súd nevzal do úvahy, alebo ich nesprávne právne posúdil, ako je rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Sd/216/2013 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10So/15/2014, pričom zároveň závery krajského súdu sú v tomto smere zmätočné;

- argumentácia, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Sd/216/ je účelová a zavádzajúca, nakoľko sa jednalo o identický prípad ako u sťažovateľa.

18. Záverom navrhol, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že vyhovie žalobe v celom rozsahu petitu žaloby, teda:

„Podľa ústneho vyjadrenia žalobcu a listinných dôkazov, výpisom z Vojenskej knižky C. XXXXXX str. 17 o priebehu vojenskej činnej služby a v súlade so Stanoviskom NS ČSSR zo dňa 10.10.1977, sp. Zn.: Cpij 46/77 Krajský súd Košice určuje, že A. J. Ž. vykonával službu v I. kategórii funkcií v dĺžke 16,4246 rokov a podľa § 255 od. 1 zákona 461/2003 Z.z., služba trvala do 31.12.2003.“

A. J. Ž. v zmysle Zákona č. 100/88 Zb., § 21 ods. 2, spĺňa všetky podmienky stanovené zákonmi č. 100/88 Zb., č.555/2007 Zb., a 461/2003 Zb.

Rozhodnutie Sociálnej poisťovne číslo XXXXXX XXXX X zo dňa 28.10.2016 zrušuje v celom rozsahu a vracia Sociálnej poisťovni späť na ďalšie konanie.

Rozhodnutie Sociálnej poisťovne číslo XXXXXX XXXX X zo dňa 1.6.2016 zrušuje v celom rozsahu a vracia Sociálnej poisťovni späť na ďalšie konanie.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 35,00 € spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku a na účet právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 459,33 € (2 právne úkony po 143,00 € - tarifná odmena /prevzatie zastupovania a prvá porada s klientom; podanie žaloby/ + 1 právny úkon po 147,33 € - tarifná odmena /podanie kasačnej sťažnosti/ + 2 x 8,58 € režijný paušál + 1 x 8,84 €), to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku."

19. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 06.07.2017 poukázal na svoje predchádzajúce podania, pričom uviedol, že k týmto žiadne prílohy, okrem administratívneho spisu nepredkladal. Uviedol, že v zmysle § 293dp zák. č. 461/2003 Z.z. sa opravný prostriedok, doručený súdu alebo ústrediu po 30.06.2016 považuje za odvolanie. V tomto prípade bol opravný prostriedok sťažovateľa doručený 04.07.2016.

20. Ďalej uviedol, že na zhodnotenie obdobia od 16.08.1975 do 28.06.1979 príslušný nositeľ sociálneho poistenia Českej republiky, pričom nie je v jeho právomoci vyjadrovať sa k dôvodom nezhodnotenia uvedenej doby v I. kategórii funkcií.

21. V súvislosti s predkladanými rozhodnutiami súdov uviedol, že sa jedná o individuálne právne akty, vzťahujúce sa na konkrétnu prejednávajúcu vec a nemajú právnu záväznosť. Záverom navrhol, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť a nepriznal sťažovateľovi náhradu trov konania.

22. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) s prihliadnutím na neformálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 134 ods. 2 písm. d/ S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť (§ 461 S.s.p.).

23. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. februára 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 293dp zák. č. 461/2003 Z.z. opravný prostriedok proti rozhodnutiu vydanému pred 1. júlom 2016, ktorý bol podaný v súlade s predpismi účinnými v čase vydania rozhodnutia a bol doručený súdu alebo ústrediu po 30. júni 2016, sa považuje za odvolanie podľa zákona účinného od 1. júla 2016 podané včas a riadne.

24. Z obsahu administratívneho spisu je nesporné, že prvostupňové rozhodnutie bolo Sociálnou poisťovňou, ústredie vydané dňa 01.06.2016 s poučením znejúcim na možnosť podania opravného prostriedku (podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p.). Sťažovateľ namietal, že voči vyššie uvedenému rozhodnutiu podal opravný prostriedok na poštovú prepravu dňa 30.06.2016, t.j. podľa právnej úpravy účinnej pred 01.07.2016. Podľa odtlačku pečiatky na žalobe sťažovateľa zo dňa 30.06.2016 mal kasačný súd za preukázané, že táto bola Sociálnej poisťovni, ústrediu doručená dňa 04.07.2016. Podľa vyššie citovaného ustanovenia správne súdy od 01.07.2016 už nepreskúmajú neprávoplatné rozhodnutia

Sociálnej poisťovne, ústredia, ako to bolo do 30.06.2016, ale pokiaľ opravný prostriedok podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústrediu bolo doručené Sociálnej poisťovni, ústrediu po 01.07.2016 je potrebné považovať tento opravný prostriedok za odvolanie, o ktorom rozhoduje druhostupňovom konaní žalovaný. Sociálna poisťovňa, ústredie ako aj žalovaný postupovali správne, pokiaľ opravný prostriedok, doručený po 30.06.2016 posúdili v zmysle § 293dp zák. č. 461/2003 Z.z. ako odvolanie.

25. Napokon v prípade sťažovateľa takýto postup kasačný súd vyhodnotil ako výhodnejší pre sťažovateľa, nakoľko v jeho prípade rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o priznanie starobného dôchodku bolo preskúmané navyše v druhostupňovom správnom konaní. Aj napriek tomu, že krajský súd konštatoval, že sťažovateľ túto skutočnosť viac nenamietal (na čo nemal dôvod, nakoľko sťažovateľ túto námietku uplatnil v správnej žalobe), z obsahu napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že na ňu reagoval a svoje závery v tomto smere náležite odôvodnil.

26. Sťažovateľom uplatnený dôvod kasačnej sťažnosti podľa ust. § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t.j. že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodný. Namietaný nesprávny procesný postup mal spočívať v nedoručení príloh, ktoré predložil žalovaný k svojim podaniam pred krajským súdom. Po preskúmaní súdneho spisu kasačný súd zistil, že žalovaný predložil krajskému súdu vyjadrenie k správnej žalobe zo dňa 20.12.2016 a doplnujúce vyjadrenia zo dňa 06.03.2017 a 16.03.2017. Tieto boli, okrem doplnujúceho vyjadrenia zo dňa 16.03.2017 doručené sťažovateľovi. Posledné z podaní žalovaného sa do dispozície krajského súdu dostalo až dňa 22.03.2017, t.j. dva dni pred vyhlásením napadnutého rozhodnutia, kedy už z objektívnych dôvodov nebolo možné zabezpečiť sťažovateľovo oboznámenie sa s obsahom podania a umožniť mu vyjadriť sa ku skutočnostiam, tam uvedeným. Navyše z jeho obsahu je zrejmé, že žalovaný iba poukázal na svoje predchádzajúce podania (z čoho možno usúdiť, že žalovaný svoju argumentáciu k prejednávanej právnej veci vyčerpал už v predchádzajúcich podaniach), preto ani nebolo na mieste požadovať od krajského súdu aby z tohto dôvodu zrušil termín verejného vyhlásenia rozsudku. Sťažovateľ mal pritom v priebehu konania pred krajským súdom dostatok priestoru vyjadriť sa k argumentácii žalovaného. Z vyššie uvedených dôvodov kasačný súd nedoručenie podania žalovaného zo dňa 16.03.2017 nepovažoval za porušenie práva na spravodlivý proces. V priebehu konania pred krajským súdom žalovaný, okrem administratívneho spisu, krajskému súdu nepredložil žiadne iné prílohy, preto bolo takéto tvrdenie sťažovateľa nepodložené.

Podľa § 174 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. občan, ktorý vykonával pred 1. januárom 2000 zamestnanie I. pracovnej kategórie, prípadne službu I. alebo II. kategórie funkcií, má po 31. decembri 1999 nárok na starobný dôchodok tiež, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

- a) 56 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 14 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a), prípadne 9,5 roka, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 19 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h) alebo 19 rokov v službe I. kategórie funkcií,
- b) 57 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 13 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a), prípadne 9 rokov, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 18 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h) alebo 18 rokov v službe I. kategórie funkcií,
- c) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 12 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a) prípadne 8 rokov, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 16 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h) alebo 16 rokov v službe I. kategórie funkcií alebo 17,5 roka v službe II. kategórie funkcií, alebo
- d) 59 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 11 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a), prípadne 7,5 roka, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až l) alebo 15 rokov v službe I. alebo II. kategórie funkcií.

Podľa § 174 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb. podmienkou vzniku nároku na starobný dôchodok podľa odseku 1 je, že zamestnanie I. pracovnej kategórie alebo služba I. alebo II. kategórie funkcií trvali k 31. decembru 1999; za zamestnanie sa na tieto účely považujú i náhradné doby a doby uvedené v § 5 ods. 1

a v § 6 ods. 1 nariadenia vlády Československej socialistickej republiky č. 117/1988 Zb.

27. Ustanovenie §174 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. upravuje nároky poistencov vykonávajúcich zamestnanie I. pracovnej kategórie, prípadne službu I. alebo II. kategórie funkcií na priznanie starobného dôchodku v nižšom veku. Poukazujúc na uvedené ustanovenie sa sťažovateľ domáhal zníženia dôchodkového veku, pričom mal za to, že v I. kategórii funkcií získal dobu služby v rozsahu 16,4246 roka. Naopak žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán vo svojich rozhodnutiach argumentovali tým, že sťažovateľ v I. kategórii funkcií získal 12 rokov a 216 dní služby, ktorá navyše netrvala ku dňu 31.12.1999.

28. Z ustanovenia § 174 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb. vyplýva, že podmienkou vzniku nároku na starobný dôchodok od zníženého dôchodkového veku (menej ako 62 rokov veku) je skutočnosť, že zamestnanie I. pracovnej kategórie alebo služba I. alebo II. kategórie funkcií trvali k 31. decembru 1999, čo sťažovateľ nespĺnil. Jeho služobný pomer skončil dňa 29.02.1992, čo vyplynulo aj z potvrdenia Ministerstva obrany Slovenskej republiky zo dňa 04. marca 2016 SEEK-51-106/2016. Bez ohľadu na počet rokov služby trvajúcej v I. alebo II. kategórii funkcií kumulatívne musí byť splnená aj podmienka upravená v § 174 ods. 2 zák. č. 100/1988 Zb., ak má mať poistenec nárok na starobný dôchodok za zvýhodnených podmienok vo vzťahu k dovŕšeniu veku (m. m. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9So/62/2009 zo dňa 28.10.2009, sp. zn. 9So/62/2009 zo dňa 28.10.2009 a sp. zn. 1So/69/2014 zo dňa 29.09.2015). Preto už z tohto dôvodu sťažovateľ nespĺnil podmienky pre priznanie starobného dôchodku v nižšom veku.

29. Z dávkového spisu žalovaného mal kasačný súd za preukázané, že štúdium na VG v dobe od 26.08.1975 do 28.06.1979 mal sťažovateľ správne hodnotené v III. pracovnej kategórii. Podľa potvrdenia Federálneho ministerstva obrany o dĺžke výkonu vojenskej činnnej služby zo dňa 28.02.1992 sťažovateľ vykonal základnú (náhradnú) vojenskú službu od 01.08.1979 do 31.12.1979 (5 mesiacov) a službu vojaka z povolania od 01.01.1980 do 29.02.1992 (12 rokov a 2 mesiace). Podľa potvrdenia Ministerstva obrany Slovenskej republiky zo dňa 04. marca 2016 SEEK-51-106/2016 bol sťažovateľ v období od 26.08.1975 do 28.06.1979 žiakom Vojenského gymnázia v Banskej Bystrici, od 01.08.1979 do 31.12.1979 vykonal náhradnú vojenskú službu vo vojenskej škole v I. kategórii funkcií a od 01.01.1980 do 29.02.1992 bol zamestnaný ako vojak z povolania v I. kategórii funkcií. Rovnaké skutočnosti potvrdila Česká správa sociálneho zabezpečenia v osobnom liste dôchodkového poistenia zo dňa 10.05.2016.

30. Kasačný súd zároveň poukazuje na to, že aj v zmysle Nariadenia náčelníka generálneho štábu Čs. ľudovej armády, 1. zástupcom ministra národnej obrany č. 11 z 2. augusta 1985, ktorým boli vydané „Smernice náčelníka kádrové správy ministerstva národní obrany pro zpracování výkazu dob a kategorií funkcí (pracovních kategorií) rozhodných pro realizaci kádrových opatření, zabezpečení peněžitými dávkami podle zákona o některých služebních poměrech vojáků a pro sociální zabezpečení“ (ďalej len „smernice“) (str. 21) sa ako doba služby I., resp. II. kategórie funkcií mohla hodnotiť len základná služba, náhradná služba, prípadne ďalšia služba poslucháčov (žiakov) vojenských škôl (po vykonaní základnej služby).

31. Podľa § 168 ods. 2 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 128/1975 Zb., ktorou sa vykonával zákon č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, sa doba vojenskej činnnej služby konanej pred prijatím do služobného pomeru vojaka z povolania započítavala v tej kategórii funkcií, do ktorej bol vojak z povolania prvýkrát ustanovený.

32. Podľa Prílohy č. 1 k Smernici, ktorá v tabuľke na strane 16 a nasl. definuje občianske zamestnania a niektoré druhy služieb považované za občianske zamestnania je pod č. 4 uvedené, že ako doba občianskeho zamestnania sa vykazuje aj doba štúdia (interného) po skončení povinnej školskej dochádzky (aj v zahraničí), teda doba štúdia na vojenských školách pred povolaním k výkonu základnej (náhradnej) služby (vojenské gymnázia, VSOŠ, JMK, VOŠ).

33. Tiež v zmysle bodu 3 Prílohy č. 1 k Smernici sa doby občianskeho zamestnania vykazovali I. alebo II. pracovnej kategórii iba na podklade potvrdenia príslušnej organizácie alebo úradu dôchodkového zabezpečenia, inak sa vykazujú v II. pracovnej kategórii.

34. Tabuľka uvedená na strane 33 a 34 Prílohy č. 3 k Smernici sa vzťahovala na sporné obdobie v rokoch 1973 - 1979, pričom podľa poradového čísla 23 týkajúceho sa vojenských gymnázií sa základná služba vykonávala až odo dňa nástupu k štúdiu na vojenskej vysokej škole (v 1. a 2. ročníku) a zápočet sa vykonával až odo dňa nástupu k štúdiu na vojenskej vysokej škole.

35. Brannú povinnosť upravoval zákon č. 92/1949 Sb. branný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „branný zákon“). Podľa § 5 ods. 2 branného zákona branná povinnosť vzniká 1. januárom roku, v ktorom občan dovŕši 17. rok, ak však bola prevzatá dobrovoľne (§ 6 ods. 1), dňom prevzatia.

Podľa § 20 ods. 2 branného zákona vojenská činná služba zahrnuje:

- a) základnú službu (§ 27),
- b) náhradnú službu (§ 28),
- c) ďalšiu službu (§ 37),
- d) službu vojakov z povolania (§ 25, ods. 1),
- e) službu vojakov vo výslužbe, povolaných prechodne na činnú službu (§ 25, ods. 3),
- f) vojenské cvičenia (§ 39) a
- g) mimoriadnu službu (§ 46, ods. 1, § 47, ods. 1, § 49, ods. 2).

Podľa § 20 ods. 4 branného zákona vojaci, ktorí plnia niektorú z povinností, uvedených v odseku 2, sú vojakmi v činnej službe, ostatní vojaci sú vojakmi mimo činnej služby.

Podľa § 37 ods. 1 branného zákona Vojakom, ktorí vykonali základnú službu, možno na ich žiadosť povoliť, aby vykonali ďalšiu službu. Vojakom, ktorí vykonali len náhradnú službu, možno toto povolenie udeliť, len ak boli na náhradnú službu určení podľa § 29 alebo 31.

36. Na vojenské školy, ktoré poskytovali stredné vzdelanie, sa primerane vzťahovala príslušná právna úprava [napr. zákon č. 186/1960 Zb. o sústave výchovy a vzdelávania (školský zákon), zákon č. 168/1968 Zb. o gymnáziách, zákon č. 63/1978 Zb. o opatreniach v sústave základných a stredných škôl, zákon č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon)]. Žiaci prvého až štvrtého ročníka VG sa štúdiom pripravovali na štúdium na vysokých vojenských školách. Počas štúdia žiaci VG neboli vojakmi v činnej službe, t.j. nevykonávali ani základnú (náhradnú) vojenskú službu. V dobe štúdia boli žiaci na náklady štátu zabezpečovaní naturálnymi náležitosťami, t.j. výstrojom, proviantnými a prepravnými náležitosťami a ubytovaním. Prijatím žiaka na štúdium na VG po skončení povinnej školskej dochádzky týmto žiakom v roku, v ktorom dovŕšili 17. rok veku, branná povinnosť vznikla podľa branného zákona. Neboli však povolaní na výkon základnej (náhradnej) vojenskej služby. Tú vykonávali až odo dňa nástupu na štúdium na vojenskú vysokú školu.

37. Do vojenskej činnej služby mohol byť zaradený iba ten, kto dosiahol vek 18. rokov. Preto žalobcovi, narodenému dňa XX.XX.XXXX nemohlo byť štúdiom na vojenskom gymnázium do 11.02.1978 hodnotené ako obdobie vojenskej činnej služby. Branná povinnosť podľa § 5 zákona č. 92/1949 Sb. (branný zákon) vznikla 1. januárom roku, v ktorom občan dovŕšil 17. rok veku (u žalobcu to bol rok 1977), pravidelná odvodová povinnosť v zmysle § 11 ods. 1 branného zákona 1. januárom roku, v ktorom občan dovŕšil 18 rokov (u žalobcu sa jedná o rok XXXX). Vojenská činná služba podľa § 20 ods. 2 citovaného branného zákona zahrňuje: základnú službu, náhradnú službu, ďalšiu službu, službu vojakov z povolania, službu vojakov vo výslužbe povolaných prechodne na činnú službu, vojenské cvičenia a mimoriadnu službu. V prípade žalobcu teda až jeho nástupom na základnú službu mohla začať plynúť jeho vojenská činná služba.

38. Na uvedenom nemôže nič zmeniť ani záznam vo vojenskej knižke žalobcu, kde je doba štúdia na vojenskom gymnázium vyznačená v záznamoch o vojenskej činnej službe. Vo vojenskej knižke sťažovateľa série C. Č.. XXXXXX je pod bodom 17 priebeh vojenskej činnej služby v dátume od

26.08.1975 do 28.06.1979 uvedené - žiak Vojenského gymnázia Banská Bystrica. Pokiaľ uvedené má podľa sťažovateľa dokumentovať, že vykonával vojenskú činnú službu, jedná sa o právnu argumentáciu, ktorá je vytrhnutá z celkového kontextu tohto záznamu, pretože tento záznam, ako vyplýva z vysvetliviek v samotnej vojenskej knižke, nedokumentuje len priebeh vojenskej činnnej služby, ale aj súvisiacu prípravu na túto vojenskú službu. Vo vysvetlivkách je uvedené, že sa jedná aj o nástup základnej (náhradnej) služby, prezentácia, ČVO, číslo a názov funkcie, školy, kurzy, premiestnenie, odvelenie, prepustenie a preloženie do zálohy, príp. priebeh mimoriadnej služby (ČVO, číslo a názov funkcie). Z uvedeného sa potom nič nemení na právnych záveroch vyslovených v odôvodnení tohto rozsudku, že sa nejednalo o výkon vojenskej činnnej služby, ale o prípravu na vojenskú činnú službu.

39. Napokon aj zo znenia § 20 ods. 2 branného zákona je zjavné, že štúdium na vojenskom gymnáziu nemožno hodnotiť ako vojenskú činnú službu, ktorá (ak sa konala pred prijatím do služobného pomeru vojaka z povolania) sa podľa § 168 ods. 2 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 128/1975 Zb., ktorou sa vykonával zákon č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, započítavala v tej kategórii funkcií, do ktorej bol vojak z povolania prvýkrát ustanovený.

40. Sťažovateľ v konaní pred krajským súdom, ako aj v kasačnej sťažnosti poukazyval na niekoľko rozhodnutí krajských súdov, týkajúcich sa problematiky hodnotenia doby štúdia na vojenských stredných odborných školách. Nesúhlasil so závermi krajského súdu o tom, že sa nejedná o zovšeobecnený právny názor, inak by nebolo možné aplikovať kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p.

41. Vo vzťahu k aplikácii dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. je potrebné poukázať na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení zo 6. marca 2017, sp. zn. 3 Cdo 6/2017 k pojmu „Ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu“, pričom práve kasačným súdom je v konaniach podľa S.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky. V zmysle vyššie citovaného uznesenia, takáto prax „je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali.“

42. Kasačný súd tiež poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/68/2016 zo dňa 14.11.2017, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 25Sa/59/2016 zo dňa 26.10.2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Sa/7/2017 zo dňa 03.05.2018 ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (pod ustálenou rozhodovacou praxou je nutné chápať aj doterajšiu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu vykonávanú podľa Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku) sp. zn. 9So/155/2015 zo dňa 29.03.2017, sp. zn. 9So/214/2016 a sp. zn. 9So/175/2016 obidve zo dňa 30.05.2018. V týchto prípadoch Najvyšší súd, resp. krajské súdy vyjadrili záver o tom, že štúdium v 1. a 2. ročníku VSOŠ a štúdium v 1. až 4. ročníku VG nie je možné zaradiť na účely dôchodkového zabezpečenia do I. (II.) kategórie funkcií.

43. V tejto súvislosti je tiež potrebné uviesť, že rozhodnutia správnych orgánov boli v sťažovateľom predložených prípadoch (rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Sd/21/2016 zo dňa 14.09.2016 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Sd/216/2013 zo dňa 06.06.2014) zrušené pro nedostatočne zistený skutkový stav a nepreskúmateľnosť ich odôvodnenia. V ostatných prípadoch na ktoré sťažovateľ poukázal sa obdobná právna otázka nevyskytla. Nemožno z nich preto čerpať relevantné právne závery ohľadom hodnotenia doby štúdia na vojenských stredných školách, resp. vojenských gymnáziách. Preto kasačný súd sťažovateľom predložené rozhodnutia krajských súdov nepovažoval za také, ktoré by prezentovali ustálenú rozhodovaciu prax kasačného súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.